

سامانه سخت‌افزاری/نرم‌افزاری کنترل و نظارت کووید - ۱۹ بر مبنای یادگیری عمیق

محمد رضا رضاییان*

گروه مهندسی پزشکی، دانشگاه صنعتی همدان، همدان، ایران
پست الکترونیکی: rezaeian@hut.ac.ir

رضا اکبری موحد

گروه مهندسی پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
پست الکترونیکی: r.akbarimovahed@modares.ac.ir

سینا جوادی فر

گروه مهندسی برق، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
پست الکترونیکی: jfsina1998@gmail.com

چکیده

بدن را پیشنهاد می‌دهد که شناسایی چهره، تشخیص پوشش ماسک و اندازه‌گیری دمای بدن را به ترتیب با استفاده از الگوریتم ویولاجونز، شبکه عصبی هم‌آمیختگی و حسگر دمای غیرتماسی انجام می‌دهد. در صورتی که شخص از ماسک استفاده نکرده باشد و یا دمای بدن او بالاتر از ۳۷/۵ درجه باشد، سامانه هشدار را صادر می‌کند تا از ورود شخص به محل ممانعت شود. این سامانه در ارزیابی میدانی توانست دقت ۹۶٪ در شناسایی چهره و دقت ۱۰۰٪ در تشخیص پوشش ماسک را به دست آورد. این سامانه می‌تواند جهت نظارت بر رعایت پروتکل‌های بهداشتی در مراکز عمومی مورد استفاده قرار بگیرد.

واژه‌های کلیدی: کووید-۱۹، تشخیص ماسک، تشخیص اهداف، پردازش تصویر، یادگیری عمیق.

سال ۲۰۱۹ میلادی شاهد شیوع بیماری کووید-۱۹ بود که تا به امروز باعث مرگ بسیاری از انسان‌ها شده است. به دلیل ایجاد سویه‌های مختلف از این بیماری، رعایت پروتکل‌های بهداشتی به‌عنوان بهترین راهکار برای مهار این بیماری قلمداد می‌شود. با این حال، نظارت بر رعایت پروتکل‌های بهداشتی به‌صورت انسانی امری زمان‌بر، طاقت‌فرسا و مستعد خطا است. در نتیجه نیاز به یک سامانه نظارتی هوشمند جهت بررسی پوشش ماسک افراد و شناسایی افراد علامت‌دار بی‌توجه به مقررات قرنطینه در محیط‌های عمومی به شدت احساس می‌شود. این مقاله، یک سامانه خودکار سخت‌افزاری/نرم‌افزاری جهت شناسایی پوشش ماسک افراد و اندازه‌گیری دمای

* نویسنده مسئول

در حال حاضر، جهان شاهد شیوع همه‌گیری جدیدی تحت عنوان کووید-۱۹ است که تا به امروز باعث مرگ و میر بسیاری از انسان‌ها و آسیب دیدن طیف وسیعی از مشاغل و کسب و کارها شده و با وجود پیشرفت‌های فراوان بشر در حوزه پزشکی و فناوری‌های مهندسی، کنترل و درمان آن با چالش‌های فراوانی روبه‌رو است [۱]. بیماری‌زایی این ویروس، دستگاه تنفس را تحت تأثیر قرار می‌دهد و علایمی مشابه سرماخوردگی ساده و آنفولانزا را ایجاد می‌کند [۱]. مهمترین علائم این بیماری اختلالات تنفسی، تب، آبریزش بینی، سرفه خشک، سرگیجه، گلودرد، بدن درد، از دست رفتن حس چشایی و بویایی و مشکلات گوارشی است [۲]. برخی از افراد مبتلا به این بیماری هیچ علامتی ندارند، یا فقط دچار علائم خفیف هستند، اما در برخی از افراد، کووید-۱۹ می‌تواند منجر به مشکلات جدی مانند سینه‌پهلو، عدم دریافت اکسیژن کافی و حتی مرگ شود [۳]. این نشانه‌ها بیشتر در افراد مسن و افرادی که مشکلات زمینه‌ای دیگری دارند، دیده می‌شود. محققان به درمان قطعی این بیماری با وجود تلاش‌های متعدد در ساخت واکسن و داروهای موثر به دلیل قدرت سرایت پذیری بالای این ویروس و از طرفی پیدایش سویه‌های مختلف از آن حداقل در کوتاه مدت خوشبین نیستند و بر این اساس متخصصین امر همچنان بهترین راهکار را رعایت پروتکل‌های بهداشتی از سوی تمامی آحاد جامعه می‌دانند [۴]. بر این اساس استفاده از پوشش ماسک و رعایت مقررات قرنطینه اصلی‌ترین اقدام پیشگیرانه‌ای است که می‌تواند به طرز قابل توجهی شیوع برخی بیماری‌های ویروسی تنفسی از جمله کووید-۱۹ را محدود نماید [۴]. در نتیجه بسیاری از سازمان‌ها و نهادها، مردم را به رعایت قوانین قرنطینه در صورت وجود علائم مشکوک و همچنین پوشیدن ماسک در محیط‌های عمومی تشویق و حتی برخی دولت‌ها آن را اجباری و عدم رعایت آن را مستوجب پرداخت جریمه سنگین کرده‌اند زیرا به نظر

می‌رسد موثرترین راه موجود برای غلبه بر همه‌گیری این بیماری، رعایت پروتکل‌های بهداشتی از سوی تمامی افراد جامعه است تا حتی الامکان زنجیره همه‌گیری این بیماری قطع شود. متأسفانه بسیاری از افراد جامعه این پروتکل‌ها را جهت مقابله با شیوع بیماری کووید-۱۹ رعایت نکرده و بدون توجه به آن‌ها در محیط‌های عمومی شهرها تردد دارند. به این علت، وجود یک سامانه نظارتی جهت بررسی پوشش ماسک افراد و شناسایی افراد مشکوک مبتلا به بیماری کووید-۱۹ در محیط‌های عمومی امری بسیار ضروری در این بازه تاریخی محسوب می‌شود. با این حال، اجرای این فرآیند به صورت انسانی ضمن زمان‌بر بودن، به وضعیت شخص بازرسی کننده نیز بستگی دارد که با توجه به کثرت اماکن عمومی و وسعت شهرها امری بسیار مشکل و مستعد خطا است که حتی در صورت انجام، ضمن تحمیل هزینه‌های زیاد از خطاهای انسانی مصون نخواهد بود. علاوه بر آن پایش اطلاعات به علت فقدان یک سامانه هوشمند مجدداً نیازمند صرف هزینه و وقت زیادی خواهد بود. بر این اساس وجود یک سامانه هوشمند خودکار جهت بررسی پوشش ماسک با قابلیت شناسایی افراد مشکوک به بیماری کووید-۱۹ که ناقض قوانین قرنطینه هستند بسیار ضروری است.

در زمینه شناسایی خودکار افرادی که دارای پوشش ماسک یا فاقد آن هستند، تاکنون تحقیقات مختلفی انجام شده است. برای مثال، چاودا و همکارانش یک روش شناسایی افراد دارای پوشش ماسک و افراد بدون ماسک با استفاده از تصویر چهره را معرفی کردند که اساس این روش مبتنی بر شبکه‌های عصبی هم‌آمیختی بود [۵]. شبکه عصبی هم‌آمیختی مطرح شده در این پژوهش از دو زیرشبکه هم‌آمیختی تشکیل شده که زیرشبکه اول وظیفه شناسایی ناحیه چهره و زیرشبکه دوم وظیفه طبقه‌بندی چهره به دو رده با ماسک و بدون ماسک را برعهده داشتند [۵]. لویی و همکارانش نیز در مطالعه دیگری یک روش شناسایی افراد دارای پوشش ماسک از افراد فاقد پوشش ماسک را بر

جدول ۱: خلاصه‌ای از تحقیقات انجام شده در حوزه تشخیص پوشش ماسک افراد در تصاویر و قاب‌های ویدئویی

سال	نوع روش	مطالعه
۲۰۲۱	شبکه عصبی هم‌آمیختی دو طبقه	[۵]
۲۰۲۱	یک مدل ترکیبی از روش‌های رده‌یک یادگیری ماشین و یادگیری انتقالی مدل شبکه عصبی هم‌آمیختی عمیق	[۶]
۲۰۲۱	یک روش مبتنی بر استخراج ویژگی‌های هم‌رخداد و k نزدیک‌ترین همسایه جهت استفاده در گوشی‌های تلفن همراه	[۷]
۲۰۲۲	یک شبکه عصبی هم‌آمیختی محلی مبتنی مدل یولو جهت شناسایی افراد ماسک‌دار و بدون ماسک در تصاویر با دبد وسیع	[۸]

همچنین، یکی از شاخص‌ترین پارامترها در بیماری‌های تنفسی، سرماخوردگی، آنفولانزا، سارس و کووید-۱۹ دمای بدن است، که در مطالعات قبلی به آن توجهی نشده است. در نتیجه، هدف اصلی این مطالعه ارائه یک سامانه سخت‌افزاری/نرم‌افزاری ارزان قیمت جهت تشخیص پوشش ماسک و اندازه‌گیری دمای بدن افراد با یک الگوریتم سبک است که بتوان آن را روی سامانه‌های تعبیه شده پیاده‌سازی کرد و از آن برای ممانعت ورود اشخاص بدون ماسک و مشکوک به بیماری‌های تنفسی به مراکز عمومی استفاده کرد.

این مقاله در پنج فصل پیکربندی شده که در ادامه به معرفی اجمالی هر یک از فصل‌ها پرداخته می‌شود. فصل دوم تحت عنوان مواد و روش‌ها به معرفی و تشریح پایگاه داده و تمامی روش‌هایی که در سامانه پیشنهادی مورد استفاده قرار گرفته‌اند، می‌پردازد. در فصل سوم جزئیات سامانه پیشنهادی و بخش‌های آن توضیح و در فصل چهارم نتایج حاصل از سامانه پیشنهادی گزارش داده می‌شود. در پایان بر روی سامانه پیشنهادی بحث خواهد شد و یک نتیجه‌گیری کلی از پژوهش انجام شده ارائه می‌شود.

۲- مواد و روش‌ها

در این بخش کلیات روش به تفصیل ارائه و مورد بحث قرار می‌گیرد.

۲-۱- پایگاه داده

به منظور پیاده‌سازی مدلی که افراد بدون ماسک و با ماسک را تشخیص دهد، به یک مجموعه داده از تصاویر

مبنای ترکیب یادگیری انتقالی مدل‌های یادگیری عمیق با روش‌های رده‌یک یادگیری ماشین ارائه کردند [۶]. در این روش از یک مدل شبکه عصبی هم‌آمیختی از قبل آموزش دیده به عنوان استخراج‌کننده ویژگی و از مدل درخت تصمیم‌گیری به عنوان طبقه‌بند استفاده گردید [۶]. چن و همکارانش نیز در یک مطالعه متفاوت یک روش خودکار جهت تعیین کیفیت ماسک را با استفاده از دوربین‌های تلفن همراه به منظور جلوگیری از انتقال ویروس کرونا مبتنی بر پردازش تصاویر ارائه کردند [۷]. در این روش که بر مبنای یادگیری ماشین رده‌یک استوار بود، ویژگی‌های هم‌رخداد از تصویر استخراج و از مدل k نزدیک‌ترین همسایه جهت انجام عملیات طبقه‌بندی استفاده گردید [۷]. همچنین وو و همکارانش نیز در سال ۲۰۲۲، یک روش جدید جهت تحلیل پوشش ماسک افراد بر مبنای یادگیری عمیق در تصاویر با دید وسیع را معرفی کردند [۸]. روش مطرح شده در این پژوهش بر اساس توسعه یک شبکه عصبی هم‌آمیختی محلی مبتنی بر مدل یولو بود که می‌توانست چهره افراد در تصاویر را شناسایی و هر چهره را به سه رده با ماسک، بدون ماسک و ماسک زدن اشتباه طبقه‌بندی کند [۸]. جدول ۱ خلاصه‌ای از این پژوهش‌ها را نشان می‌دهد.

با این حال، تمامی این روش‌ها همگی از بار محاسباتی بالایی برخوردار بوده و تنها بر روی سامانه‌های کامپیوتری قدرتمند قابل اجرا هستند و عملاً در سامانه‌های تعبیه شده قابلیت اجرایی ندارند. در نتیجه این روش‌ها تنها برای استفاده در دوربین‌های مدار بسته مناسب است و قابلیت بازدارندگی جهت ورود اشخاص بدون ماسک و مشکوک به بیماری‌های تنفسی به اماکن عمومی را ندارند.

شکل ۱: نمونه‌هایی از تصاویر پایگاه داده استفاده شده جهت پیاده‌سازی و ارزیابی مدل تشخیص دهنده ماسک [۹]

ویولاجونز در زمینه‌های سرعت و دقت، در این پژوهش برای شناسایی چهره از این الگوریتم استفاده شده است.

۲-۳- شبکه عصبی هم‌آمیختی

شبکه عصبی هم‌آمیختی^۴ یکی از تکنیک‌های مرسوم یادگیری عمیق است که از مدل عصبی بیولوژیکی قشر بصری مغز الگو برداری شده است [۱۱]. به اثبات رسیده است که ناحیه قشر بصری شامل نگاشت‌های مختلفی از میدان دید فراهم شده توسط چشم انسان است که این نگاشت‌ها توسط اعصاب مختلف در ناحیه قشری ایجاد و برخی فرآیندهای بیوشیمی بر روی آن اعمال شده و در طول حرکت در ناحیه قدامی مغز کوچک‌تر و عمیق‌تر می‌شوند [۱۱]. شبکه عصبی هم‌آمیختی نیز به‌گونه‌ای مطرح شده است که بتواند تا حدی این فرآیند صورت گرفته در قشر بصری مغز را شبیه‌سازی کند. به عبارتی، تکنیک شبکه عصبی هم‌آمیختی قادر است با دریافت یک ورودی چندبعدی مثل تصویر و سیگنال، نگاشت‌های مختلفی از آن را در طول شبکه ایجاد و در انتهای شبکه بهترین آن‌ها را انتخاب و عملیات نهایی را انجام دهد [۱۲].

بر اساس شکل ۲، که مبین ساختار کلی یک مدل شبکه عصبی هم‌آمیختی است، در طول شبکه ابتدا نگاشت‌های سطوح درکی پایین استخراج و به ترتیب سطوح درکی نگاشت‌ها بالا و بالاتر می‌رود. پیکربندی یک مدل شبکه عصبی هم‌آمیختی شامل لایه‌های مختلف و متصل به هم

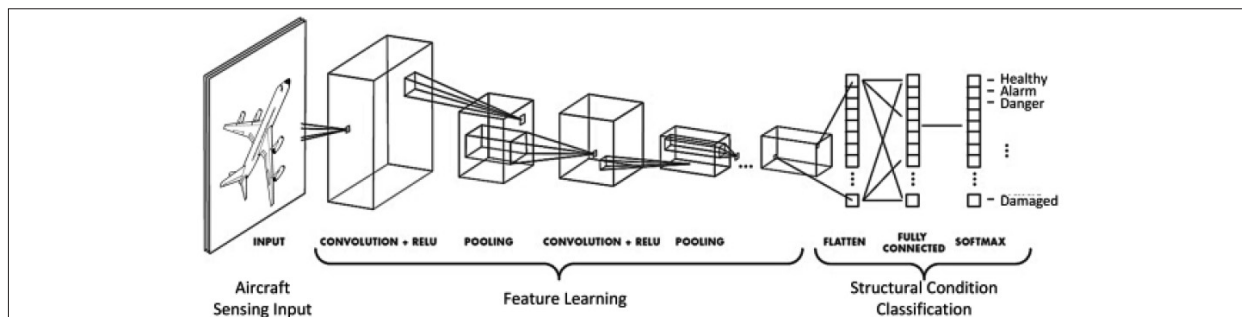
چهره بدون ماسک و با ماسک نیاز است. در این پژوهش، از یک پایگاه داده عمومی از تصاویر چهره بدون ماسک و با ماسک استفاده شده که شامل ۴۰۹۵ تصویر است [۹]. از این ۴۰۹۵ تصویر، ۲۱۶۵ تصویر متعلق به رده بدون ماسک و باقی تصاویر یعنی ۱۹۳۰ تصویر مربوط به رده با ماسک است. شکل ۱ نمونه برخی از تصاویر این پایگاه داده را نشان می‌دهد. همچنین جهت ارزیابی میدانی سامانه پیشنهادی، ۲۵ نفر داوطلب شده‌اند تا عملکرد دستگاه بر روی آن‌ها آزمایش شود که از بین این ۲۵ نفر، ۱۹ نفر مرد و ۶ نفر زن بوده‌اند.

۲-۲- الگوریتم ویولاجونز

در سال ۲۰۰۱ الگوریتم ویولاجونز به‌عنوان اولین سامانه بیدرنگ شناسایی چهره در حالت تمام رخ توسط جونز و همکارانش معرفی شد [۱۰]. این روش از سه فرآیند ترتیبی برای عملکرد خود بهره می‌گیرد. در ابتدا، این روش یک بازنمایی جدید از تصویر به نام تصویر تجمعی^۲ می‌سازد که به روش این امکان را می‌دهد که ویژگی‌ها به شکل سریع‌تری استخراج شوند. سپس ویژگی‌های^۳ از تصویر تجمعی را استخراج کردند. این ویژگی‌ها در واقع مستطیل‌هایی هستند که بخش‌های مختلف صورت را توصیف می‌کنند و بر روی عکس‌ها با روند تکراری قرار می‌گیرند. سپس، از یک نسخه تغییر یافته از الگوریتم یادگیری بوسستینگ به نام آدابوست در این روش استفاده شده که هم برای انتخاب ویژگی و هم به‌عنوان طبقه‌بند در الگوریتم پیشنهادی آن‌ها مورد استفاده قرار گرفت. سپس برای افزایش سرعت محاسبات، ساختار آبخاری از طبقه‌بندها ارایه کردند که به سرعت نواحی پس‌زمینه تصویر را در لایه‌های اولیه آبخار رد کرده و محاسبات بیشتر را روی ناحیه‌های نامزد چهره انجام می‌دهد. الگوریتم ویولاجونز به دلیل دقت بالا در عملکردش و عملکرد سریع‌تر، در کاربردهای بیدرنگ مورد استفاده قرار می‌گیرد [۱۰]. با توجه به عملکرد قابل پذیرش الگوریتم

2- Integral Image
3- Harr Features

4- Convolutional Neural Network

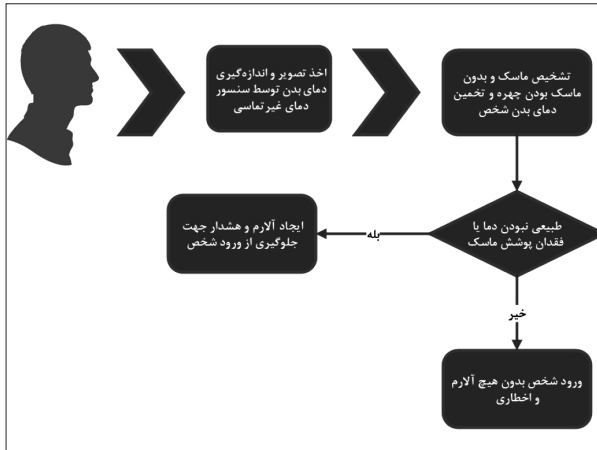

شکل ۲: یک مثال از ساختار یک شبکه عصبی هم‌آمیختگی [۱۴]

عرض و ارتفاع نگاشت ورودی در هر یک از باندهای آن می‌لغزاند. این لایه در هربار لغزش، مقادیری از نگاشت ورودی که در ناحیه پنجره لغزان قرار دارد را در نظر گرفته و بر روی آن‌ها نوعی تحلیل آماری از پیش تعیین شده اعمال می‌کند و نتیجه این تحلیل را در نگاشت خروجی قرار می‌دهد [۱۴]. بر اساس نوع تحلیل آماری، لایه‌های ادغام به شکل‌های مختلفی تعریف می‌شوند که متداول‌ترین آن‌ها لایه ادغام بیشینه و لایه ادغام میانگین است. لایه ادغام بیشینه، بیش‌ترین مقدار از مقادیر نگاشت ورودی که در ناحیه پنجره لغزان قرار دارد را انتخاب می‌کند و لایه ادغام میانگین، مقدار متوسط مقادیر نگاشت ورودی محصور که در ناحیه پنجره لغزان قرار دارد را در نگاشت خروجی قرار می‌دهد. لایه فعال‌ساز از یک تابع غیرخطی تشکیل شده است که این تابع بر روی تک تک درایه‌های نگاشت ورودی اعمال می‌شود. از لحاظ بیولوژیکی، این لایه تا حدی رخ دادن پتانسیل عمل در سلول‌های عصبی را شبیه‌سازی می‌کند. انواع توابع غیرخطی که می‌تواند در این لایه مورد استفاده قرار بگیرد عبارتند از: تابع درجه ۲، قدر مطلق، سیگموئید، تانژانت هایپربولیک و غیره [۱۴]. متداول‌ترین تابع غیرخطی که در مدل‌های شبکه عصبی هم‌آمیختگی مورد استفاده قرار می‌گیرد تابع واحدهای خطی یک‌سوساز^۵ است [۱۴]. تحقیقات مختلفی نشان داده‌اند که به‌کارگیری این تابع باعث می‌شود که ضمن افزایش سرعت آموزش شبکه، از مقوله‌هایی همچون غیرممکن شدن مشتق‌گیری در زمان آموزش شبکه جلوگیری شود [۱۳-۱۵]. این تابع همانند یک پالایه مقادیر بزرگتر از صفر

است که توانایی عملکردهایی همچون ایجاد نگاشت‌های مختلف از داده ورودی، نمونه‌برداری از نگاشت‌های ایجاد شده، توابع تصمیم‌گیری، ستونی‌سازی نگاشت حجمی و ضرب برداری وزن‌های قابل تنظیم بر روی نگاشت ستونی شده را دارند [۱۳]. این لایه‌ها که پایه و اساس مدل‌های شبکه عصبی هم‌آمیختگی را تشکیل می‌دهند عبارتند از: لایه‌های هم‌آمیختگی، لایه‌های ادغام، لایه‌های تمام‌متصل، لایه‌های فعال‌ساز، لایه بیشینه‌نرم و لایه حذف تصادفی. لایه هم‌آمیختگی هسته اصلی مدل‌های شبکه عصبی هم‌آمیختگی است که وظیفه آن تولید نگاشت‌های مختلف از داده ورودی است. به عبارت دیگر این لایه‌ها با تولید این نگاشت‌ها، ویژگی‌های مختلفی را از داده ورودی استخراج می‌کنند که این ویژگی‌ها بر مبنای میزان درک پایین، متوسط و بالا از داده ورودی استخراج می‌شود [۱۳-۱۱]. لایه هم‌آمیختگی از چندین پالایه مکانی قابل آموزش تشکیل شده است که هر کدام از این پالایه‌ها با داده ورودی در عملیات هم‌آمیختگی شرکت می‌کنند. وزن و اریب این پالایه‌ها مقادیر ثابتی نیست و طی فرآیند آموزش شبکه به‌گونه‌ای تنظیم می‌شوند که عملکرد مطلوب برای شبکه تحت آموزش حاصل شود. لایه‌های ادغام وظیفه کاهش ابعاد (عرض و ارتفاع) نگاشت ورودی را بر عهده دارند تا تعداد پارامترهای قابل آموزش شبکه و بار محاسباتی شبکه کاهش یابد [۱۳-۱۱]. به عبارت دیگر، این لایه‌ها عملیات نمونه‌برداری از نگاشت ورودی در راستای عرض و ارتفاع آن را انجام می‌دهند. این لایه یک پنجره با ارتفاع و عرض ثابت در نظر می‌گیرد و این پنجره را در راستای

5- Rectified Linear Unit

شکل ۳: روندنمای کلی عملکرد سامانه پیشنهادی

است که حضور این لایه در معماری‌های شبکه عصبی هم‌آمیختگی الزامی نیست.

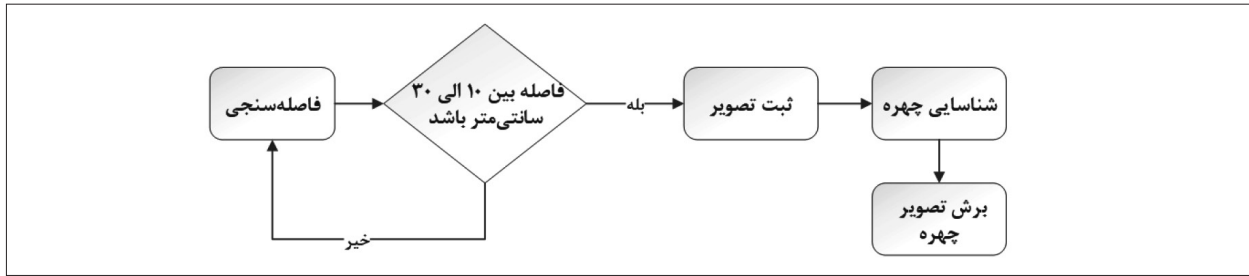
۳- سامانه پیشنهادی

روندنمای کلی طرح پیشنهادی تشخیص پوشش ماسک افراد و اندازه‌گیری دمای بدن در این مقاله که یک سامانه سخت‌افزاری/ نرم‌افزاری است در شکل ۳ قابل مشاهده است.

نحوه عملکرد آن بدین صورت است که با نزدیک شدن شخص به آن، تصویربرداری سامانه آغاز و یک تصویر از چهره شخص اخذ می‌گردد. پس از شناسایی ناحیه چهره با استفاده از الگوریتم ویولا جونز، تصویر چهره شناسایی شده از تصویر اصلی جدا می‌شود. با اعمال تصویر چهره به یک مدل شبکه عصبی هم‌آمیختگی، تصویر چهره به یکی از رده‌های با ماسک و بدون ماسک طبقه‌بندی می‌گردد. در مرحله بعد، دمای شخص از طریق یک حسگر دمای غیرتماسی اندازه‌گیری می‌شود. در صورتی که شخص ماسک پوشیده و دمای بدن او کمتر از $37/5$ درجه باشد، شخص در رده مجاز قرار گرفته و هیچ هشدار صادر نمی‌شود. اما در صورتی که عکس هر یک از دو حالت بالا رخ دهد، ضمن قرارگیری شخص در رده غیرمجاز، هشدار سامانه فعال می‌شود. لازم به ذکر است که تمامی اطلاعات اعم از وضعیت پوشش ماسک، دمای بدن و چهره

را عبور داده و به جای مقادیر کوچک‌تر یا مساوی با صفر، مقدار صفر را جایگزین می‌کند

بعد از معرفی شدن تابع واحدهای خطی یکسوساز، نوع تعمیم‌یافته‌ای از آن تحت عنوان تابع واحدهای خطی یکسوساز نشستی^۶ معرفی شد که به جای صفر کردن مقادیر کوچک‌تر از صفر، آن‌ها را با یک ضریب که عموماً از یک کوچک‌تر است جایگزین می‌نماید [۱۴، ۱۵]. لایه تمام‌متصل یک نگاشت حجمی را دریافت، آن را ستونی و سپس آن را در یک بردار وزن و اریب که تمامی مقادیر آن‌ها متغیر و قابل آموزش است، ضرب و جمع ماتریسی می‌کند و نتیجه این عملیات را در اختیار لایه بعدی قرار می‌دهند. لازم به ذکر است که همانند لایه هم‌آمیختگی، وزن‌ها و اریب‌های موجود در این لایه‌ها، مقادیر ثابتی نیستند و طی فرآیند آموزش به گونه‌ای تنظیم می‌شوند که نتیجه مطلوب برای شبکه تحت آموزش به ازای هر ورودی حاصل شود. به‌طور معمول، در انتهای معماری‌های مدل‌های شبکه عصبی هم‌آمیختگی چندین لایه تمام‌متصل قرار می‌گیرند تا این لایه‌ها بتوانند بهترین ویژگی‌ها را انتخاب و در نهایت خروجی مطلوب را تولید کنند [۱۶]. در انتهای معماری‌های یادگیری عمیق که برای هدف طبقه‌بندی داده‌ها پیاده‌سازی می‌شوند، عموماً لایه‌ای تحت عنوان لایه بیشینه نرم قرار می‌گیرد. این لایه با دریافت خروجی آخرین لایه تمام‌متصل، چندین احتمال برای داده ورودی به ازای تعداد رده‌های موجود تولید داده ورودی را به رده متناظر با بیشترین احتمال طبقه‌بندی می‌کند [۱۴]. یکی از روش‌های کاهش بیش‌برازش در تمامی ساختارهای یادگیری عمیق، استفاده از لایه حذف تصادفی است. این لایه در زمان آموزش شبکه به‌صورت تصادفی برخی از وزن‌های قابل آموزش (چه در لایه هم‌آمیختگی و چه در لایه تمام‌متصل) را صفر می‌کند [۱۳]. این فرآیند وزن‌های شبکه را مجبور می‌کند که به شکل مطلوب‌تری در زمان آموزش بهینه شوند. از طرف دیگر، این فرآیند ضمن ممانعت از وقوع همبستگی وزن‌ها نسبت به یکدیگر باعث جلوگیری از وقوع بیش‌برازش می‌شود. لازم به ذکر

شکل ۴: روندنمای بخش شناسایی چهره در سامانه پیشنهادی

و خروجی آن نتیجه طبقه‌بندی تصویر جدا شده چهره به یکی از رده‌های با ماسک و بدون ماسک است. مدل شبکه عصبی هم‌میختی از نوع ResNet است که از قبل آموزش دیده شده و بر اساس یادگیری انتقالی برای طبقه‌بندی تصاویر چهره با ماسک و بدون ماسک بهینه شده است. برای یادگیری انتقالی این مدل، از پایگاه داده معرفی شده در بخش ۱-۲ استفاده شده است، بدین صورت که ۸۰٪ مجموعه داده برای آموزش مدل و ۲۰٪ آن برای اعتبارسنجی مدل استفاده شده است. این مدل پس از آموزش، قادر است یک تصویر چهره را دریافت و آن را به یکی از دو رده با ماسک و بدون ماسک طبقه‌بندی کند. تابع خطای مدل پیشنهادی و بهینه‌ساز آن جهت آموزش مدل به ترتیب تابع آنترپی مقطعی دودویی و بهینه‌ساز آدام است. نرخ یادگیری مدل برابر با مقدار 0.0003 انتخاب شده که در طول آموزش مدل ثابت باقی می‌ماند. همچنین تعداد دوره و اندازه‌بچ برای آموزش مدل نیز به ترتیب برابر با مقادیر ۱۸ و ۳۲ انتخاب شده‌اند. در راستای پیاده‌سازی این مدل، از کتابخانه کراس در محیط برنامه‌نویسی پایتون استفاده شده است. آموزش و آزمایش این مدل نیز در فضای ابری رایگان گوگل کولب انجام شده که از یک GPU از نوع NVIDIA Tesla k80 برای آموزش و آزمایش شبکه‌ها بهره می‌برد. لازم به ذکر است که پس از آموزش، این مدل در قالب یک فایل نخیره و روی سامانه سخت‌افزاری منتقل می‌شود.

۳-۳- اندازه‌گیری دمای بدن

پس از شناسایی پوشش ماسک، اندازه‌گیری دمای بدن

شناسایی شده پس از ثبت تصویر و اندازه‌گیری دما در صفحه نمایش سامانه نشان داده می‌شود. کلیه مراحل این سامانه که به ترتیب شامل مراحل شناسایی چهره، تشخیص ماسک، اندازه‌گیری دمای بدن و سنجش فرد از لحاظ مجاز و غیرمجاز بودن است در ادامه توضیح داده می‌شود.

۳-۱- شناسایی چهره

روندنمای بخش شناسایی خودکار چهره در شکل ۴ نمایش داده شده است. این بخش از لحاظ سخت‌افزاری از یک حسگر فاصله‌سنج (حسگر فراصوت HC-SR05) و یک دوربین (دوربین ۵ مگاپیکسلی معمولی رزبری‌پای) تشکیل شده و هسته اصلی بخش نرم‌افزاری آن مبتنی بر الگوریتم ویولاجونز است که وظیفه شناسایی چهره را بر عهده دارد. سامانه با استفاده از حسگر فاصله‌سنج، در هر لحظه به فاصله‌سنجی پرداخته و در صورتی که شخص در فاصله ۱۰ الی ۳۰ سانتی‌متری آن باشد، دوربین را فعال و یک تصویر از شخص روبه‌روی سامانه اخذ می‌کند. به عبارتی حداقل فاصله و حداکثر فاصله برای شروع به کار دستگاه به ترتیب برابر ۱۰ و ۳۰ سانتی‌متر است. پس از تبدیل تصویر به تصویر سطح خاکستری، الگوریتم ویولاجونز بر روی آن اعمال می‌شود که خروجی آن شناسایی ناحیه چهره در تصویر است.

۳-۲- تشخیص ماسک

دومین بخش از سامانه پیشنهادی یک مدل شبکه عصبی هم‌میختی است که وظیفه شناسایی پوشش ماسک را انجام می‌دهد. ورودی این شبکه تصویر جدا شده چهره

از طریق پردازنده میکرو کامپیوتر سامانه (رزبری پای ۴ رم ۲ گیگ)، مرتبط با حسگر دمای غیر تماسی مادون قرمز MLX90614 از طریق پروتکل I2C انجام می‌گیرد. در زمانی که پیشانی کاربر نزدیک دستگاه است، حسگر یک اشعه مادون قرمز ارسال و اشعه بازگشتی از سطح پیشانی را ثبت و آن را پردازش و به پردازنده ارسال می‌کند.

۳-۴-سنجش مجاز یا غیرمجاز بودن شخص

در مرحله پایانی از عملکرد سامانه پیشنهادی، سنجش مجاز یا غیرمجاز بودن شخص بر اساس پوشش ماسک و دمای اندازه‌گیری شده بررسی می‌شود. در صورتی که شخص ماسک نپوشیده یا دمای بدن او از ۳۷/۵ درجه بیشتر باشد، شخص مورد نظر در رده غیرمجاز قرار خواهد گرفت و هشدار سامانه فعال می‌شود تا نگهبانان دروازه از ورود فرد مشکوک جلوگیری کنند. در غیر این صورت، شخص مورد نظر در رده مجاز قرار خواهد گرفت و سامانه هیچ‌گونه هشدار را صادر نمی‌کند.

۴-نتایج

پس از تشریح سامانه پیشنهادی، در این قسمت نتایج حاصل از ارزیابی آن ارائه می‌شود. برای این منظور، در ابتدای این فصل نحوه ارزیابی مدل تشخیص دهنده ماسک که هسته اصلی سامانه است تشریح و سپس معیارهای ارزیابی مورد استفاده به‌طور دقیق توضیح داده می‌شود. سپس، به ترتیب نتایج به‌دست آمده از ارزیابی مدل تشخیص دهنده ماسک و همچنین ارزیابی میدانی به‌صورت کمی و کیفی ارائه می‌شود.

۴-۱-معیارها و نحوه ارزیابی

برای ارزیابی مدل هوش مصنوعی تشخیص دهنده ماسک، با اختصاص ۸۰٪ پایگاه داده به مجموعه آموزش، مدل آموزشی ایجاد و با ۲۰٪ باقی‌مانده به مجموعه اعتبارسنجی، ارزیابی مدل انجام شد. ارزیابی مدل توسط مجموعه اعتبارسنجی با استفاده از شاخص‌های دقت^۷ و

7- Accuracy

خطا^۸ که در روابط ۱ و ۲ ذکر شده برآورد می‌گردد.

$$Accuracy = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN}, \quad (1)$$

$$Loss = 1 - Accuracy, \quad (2)$$

در این روابط، TP و TN به ترتیب برابر تعداد موارد با ماسکی و بدون ماسکی است که توسط سامانه به درستی تشخیص داده شده‌اند، و به همین ترتیب FP و FN تعداد موارد با ماسکی و بدون ماسکی است که توسط سامانه به اشتباه تشخیص داده شده‌اند. همچنین برای سنجش الگوریتم شناسایی چهره از معیار نرخ شناسایی‌های صحیح (CIR)^۹ مطابق رابطه ۳ استفاده شده است.

$$CIR = \frac{N_{CI}}{M}, \quad 3$$

در رابطه ۳، NCI مبین تعداد چهره‌های درست شناسایی شده توسط الگوریتم و M تعداد کل چهره‌ها است.

۴-۲-نتایج مدل تشخیص دهنده ماسک

شکل ۵ نمودار دقت و خطای مدل تشخیص دهنده ماسک را در زمان آموزش مدل به ازای مجموعه داده‌های آموزش و اعتبارسنجی نمایش می‌دهد. بر اساس شکل ۵، مدل در دوره ۱۸ توانسته بالاترین دقت و کمترین خطا را به ازای مجموعه داده‌های آموزش و اعتبارسنجی کسب کند. در این دوره دقت و خطای مدل به ازای مجموعه داده‌های آموزش و اعتبارسنجی در نزدیک‌ترین حالت نسبت به یکدیگر هستند که این موضوع در کنار میزان بالای مقادیر دقت و از طرفی میزان مقدار پایین مقادیر خطا، نشان از آموزش بهینه مدل در این دوره دارد که نه دچار بیش‌برازش و نه دچار کم‌برازش شده است. در نتیجه آموزش مدل در این دوره یعنی دوره ۱۸ متوقف شده است. از لحاظ کمی مدل پیشنهادی توانست در آخرین دوره یعنی دوره ۱۸ دقت‌های ۹۹٪ و ۹۸٪ را به ازای مجموعه‌های آموزش و اعتبارسنجی به‌دست بیاورد.

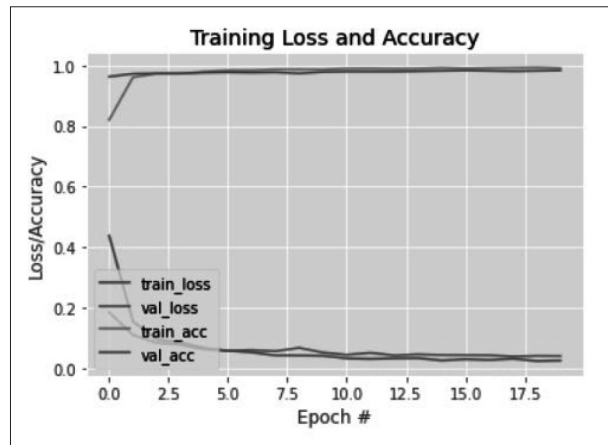
8- Loss

9- Correct identification rate

تشخیص‌دهنده ماسک دارد. در زمینه تشخیص دما نیز سامانه توانست دمای افراد را در محدوده بین ۳۵ الی ۳۶ درجه تشخیص دهد که بسیار نزدیک به دمای مرجع افراد سالم است که این نتایج هم نشان از عملکرد مطلوب بخش اندازه‌گیری دمای بدن در سامانه پیشنهادی دارد.

۵- بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش یک سامانه سخت‌افزاری-نرم‌افزاری را پیشنهاد می‌کند که وظیفه تشخیص پوشش ماسک افراد و اندازه‌گیری دمای بدن آن‌ها را بر عهده دارد. شاخص‌های سخت‌افزاری این سامانه شامل ثبت تصویر به وسیله دوربین، فاصله‌سنجی و اندازه‌گیری دما با استفاده از حسگر دمای غیرتماسی مادون قرمز و شاخص‌های نرم‌افزاری آن شامل شناسایی چهره و تشخیص ماسک است. شناسایی چهره با استفاده از الگوریتم ویولاجونز و تشخیص پوشش ماسک با استفاده از یک مدل شبکه عصبی پیچشی از نوع ResNet که بر اساس یادگیری انتقالی برای طبقه‌بندی تصاویر چهره بدون ماسک و با ماسک بهینه شده انجام می‌شود. در مقایسه با مطالعات پیشین که سعی در ارائه روش‌های تشخیص ماسک چهره داشته‌اند، این مطالعه یک سیستم سخت‌افزاری/نرم‌افزاری با الگوریتم قابل نصب بر روی سخت‌افزارهای تعبیه شده را معرفی می‌کند که از ورود افراد بدون ماسک و مشکوک به بیماری‌های تنفسی از نظر ویژگی بالینی دمای بدن به مراکز عمومی ممانعت می‌کند. به بیان دیگر، مطالعات قبلی تنها بر ارائه روش‌هایی بر اساس تصاویر دوربین‌های مدار بسته تمرکز داشتند که همگی آن‌ها جهت اجرا به سامانه‌های کامپیوتری قدرتمندی نیاز داشتند [۱۲-۱۴]. همچنین در این مطالعات عامل دمای بدن به عنوان یک عامل مهم در شناسایی افراد مشکوک مبتلا به بیماری کوید-۱۹ نادیده گرفته شده است. این در حالی است که این مطالعه یک سیستم سخت‌افزاری/نرم‌افزاری جهت تشخیص ماسک و اندازه‌گیری دمای بدن با قابلیت اجرایی

شکل ۵: نمودار دقت و خطای مدل تشخیص دهنده ماسک به ازای مجموعه داده‌های آموزش و اعتبارسنجی

مقدار خطای مدل نیز در آخرین دوره به ازای مجموعه‌های آموزش و اعتبارسنجی به ترتیب برابر با ۲٪ و ۴٪ به دست آمد. این نتایج نشان می‌دهد که مدل تشخیص دهنده ماسک می‌تواند تصاویر چهره بدون ماسک و با ماسک را با دقت بسیار بالایی طبقه‌بندی کند.

۴-۳- ارزیابی میدانی

جهت ارزیابی میدانی سامانه نهایی و بررسی کارایی عملکرد آن، ۲۵ نفر شامل ۱۹ مرد و ۶ زن که هر کدام یک بار با ماسک و یک بار بدون ماسک جلوی سامانه پیشنهادی قرار می‌گرفتند، انتخاب شدند. شکل ۶ نمونه‌هایی از نتایج سامانه پیشنهادی را در ارزیابی میدانی نمایش می‌دهد. الگوریتم شناسایی چهره سامانه پیشنهادی توانست چهره ۲۴ نفر از نامزدها را به درستی شناسایی و تنها در یک مورد نتوانست چهره فرد را شناسایی کند. بر اساس این نتایج، میزان CIR به دست آمده در این ارزیابی برابر ۹۶٪ به دست آمد که نتیجه نسبتاً خوبی است. با این حال در شرایط ایده‌آل، الگوریتم شناسایی چهره باید به شکل دقیق‌تری از حالت فعلی کار کند زیرا در صورتی که شناسایی چهره به درستی انجام نشود، بخش‌های بعدی سامانه هم دچار خطا می‌شوند. در زمینه تشخیص این‌که شخص آیا ماسک زده یا خیر، سامانه توانست تمامی ۲۴ چهره شناسایی شده را به درستی تشخیص دهد که این موضوع نشان از دقت بسیار بالا و مطلوب عملکرد بخش

شکل ۶: نمونه‌هایی از خروجی سامانه پیشنهادی

بیشتر) ممکن می‌شود می‌توان از حسگرهای دمایی گران قیمت‌تر و دوربین‌های حرارتی نظیر MLX90640 استفاده کرد. برای بهبود سامانه پیشنهادی می‌توان قابلیت‌های دیگری را نیز به آن اضافه نمود. برای مثال می‌توان به بخش نرم‌افزاری آن سنجش صحیح یا غلط بودن پوشیدن ماسک را اضافه کرد. بدین صورت که سامانه تشخیص دهد که شخص آیا به‌طور صحیح ماسک پوشیده است یا خیر و در صورت درست نپوشیدن ماسک، یک اخطار به شخص بدهد. علاوه بر این می‌توان این قابلیت را به سامانه اضافه نمود که تعداد شخص بررسی شده به همراه اطلاعات تحلیل آن‌ها اعم از وضعیت پوشش ماسک، دمای اندازه‌گیری شده و ساعت ثبت شده در قالب یک فایل متنی در سامانه ذخیره شود و بتوان آن را از طریق درگاه USB از روی سامانه برداشت. می‌توان به سامانه پیشنهادی نیز قابلیت احراز هویت از طریق چهره را نیز اضافه کرد بدین صورت که بعد از تحلیل ماسک و دمای بدن، شخص ماسک را برداشته و احراز هویت او با توجه به پایگاه داده ذخیره شده سامانه انجام شود. همچنین با پایش اطلاعات به‌دست آمده از سامانه پیشنهادی، می‌توان اطلاعاتی از قبیل تعداد افراد رعایت‌کننده پروتکل‌های بهداشتی جهت تخمین وقوع پیک‌های بعدی را فراهم و در اختیار سازمان‌های مدیریت کنترل بحران و پدافند غیرعامل قرار داد.

شدن روی سامانه‌های تعبیه شده را ارائه می‌کند. یکی از نکات مهم بخش نرم‌افزاری سامانه پیشنهادی سبک بودن الگوریتم آن است که ناشی از به‌کارگیری الگوریتم ویولاجونز و استفاده از حسگر فاصله‌سنج است. نقش حسگر فاصله‌سنج در سبک شدن الگوریتم بدین صورت است که تنها در صورت حضور شخص روبه‌روی دستگاه، عملیات شناسایی چهره و تشخیص ماسک انجام و بدین شکل از پردازش قاب‌های متوالی جلوگیری می‌کند. با این حال این سامانه از لحاظ عملکرد شناسایی چهره کمی دچار ضعف است و در برخی شرایط مثل افتادن سایه روی صورت نمی‌تواند چهره را به خوبی شناسایی کند. برای رفع این مشکل می‌توان به جای الگوریتم ویولاجونز از الگوریتم‌های دیگر شناسایی چهره نظیر: MTCNN [۱۷]، FaceNet [۱۸] و DBCFace [۱۹] استفاده کرد. با این حال، استفاده از الگوریتم‌های ذکر شده مستلزم به‌کارگیری یک بستر سخت‌افزاری قوی‌تر نسبت به رزبری پای ۴ است. از طرف دیگر، حسگر دمای غیرتماسی به‌کار رفته در سامانه، بُرد مطلوب زیادی ندارد و شخص حتماً باید پیشانی خود را در فاصله ۱۰ الی ۳۰ سانتی‌متری به دستگاه نزدیک کند تا یک اندازه‌گیری صحیح از دمای شخص انجام شود.

به هر حال، این سامانه در شرایط همه‌گیری کرونا می‌تواند در بسیاری از سازمان‌ها و اماکن عمومی نظیر ادارات و ارگان‌های دولتی، مراکز خرید، مدارس و دانشگاه‌ها، مجتمع‌های ساختمانی، هتل‌ها و غیره مورد استفاده قرار بگیرد. از جمله ویژگی‌های برجسته این سامانه، توانایی آن در شناسایی خودکار افراد بدون ماسک و با ماسک با اندازه‌گیری دمای آن‌ها است که نیاز ارگان‌ها و سازمان‌ها به نیروی انسانی برای کنترل پروتکل‌های بهداشتی را کاهش می‌دهد. همچنین نتایج حاصل از ارزیابی سامانه پیشنهادی نشان می‌دهد که این سامانه از دقت بالایی در طبقه‌بندی تصاویر چهره بدون ماسک و با ماسک برخوردار است. برای آن که اندازه‌گیری دما از فاصله دورتر (فاصله یک متری و

boosted cascade of simple features,” in Proceedings of the 2001 IEEE computer society conference on computer vision and pattern recognition. CVPR 2001, 2001, vol. 1, pp. I-I: Ieee.

[11] I. Goodfellow, Y. Bengio, and A. Courville, Deep learning. MIT press, 2016.

[12] N. O’Mahony et al., “Deep learning vs. traditional computer vision,” in Science and Information Conference, 2019, pp. 128-144: Springer.

[13] I. Tabian, H. Fu, and Z. Sharif Khodaei, “A convolutional neural network for impact detection and characterization of complex composite structures,” Sensors, vol. 19, no. 22, p. 4933, 2019.

[14] K. O’Shea and R. Nash, “An introduction to convolutional neural networks,” arXiv preprint arXiv:1511.08458, 2015.

[15] S. Pouyanfar et al., “A survey on deep learning: Algorithms, techniques, and applications,” ACM Computing Surveys (CSUR), vol. 51, no. 5, pp. 1-36, 2018.

[16] S. Albawi, T. A. Mohammed, and S. Al-Zawi, “Understanding of a convolutional neural network,” in 2017 International Conference on Engineering and Technology (ICET), 2017, pp. 1-6: Ieee.

[17] X. Yin and X. Liu, “Multi-task convolutional neural network for pose-invariant face recognition,” IEEE Transactions on Image Processing, vol. 27, no. 2, pp. 964-975, 2017.

[18] F. Schroff, D. Kalenichenko, and J. Philbin, “Facenet: A unified embedding for face recognition and clustering,” in Proceedings of the IEEE conference on computer vision and pattern recognition, 2015, pp. 815-823.

[19] X. Li, S. Lai, and X. Qian, “DBCFace: Towards Pure Convolutional Neural Network Face Detection,” IEEE Transactions on Circuits and Systems for Video Technology, 2021.

[1] A. S. Fauci, H. C. Lane, and R. R. Redfield, “Covid-19—navigating the uncharted,” ed: Mass Medical Soc, 2020.

[2] L. Yang et al., “COVID-19: immunopathogenesis and Immunotherapeutics,” Signal transduction and targeted therapy, vol. 5, no. 1, pp. 1-8, 2020.

[3] T. P. Velavan and C. G. Meyer, “The COVID-19 epidemic,” Tropical medicine & international health, vol. 25, no. 3, p. 278, 2020.

[4] Khanna, R.C., et al., COVID-19 pandemic: Lessons learned and future directions. Indian Journal of Ophthalmology, 2020. 68(5): p. 703.

[5] A. Chavda, J. Dsouza, S. Badgujar, and A. Damani, “Multi-stage cnn architecture for face mask detection,” in 2021 6th International Conference for Convergence in Technology (I2CT), 2021, pp. 1-8: IEEE.

[6] M. Loey, G. Manogaran, M. H. N. Taha, and N. E. M. Khalifa, “A hybrid deep transfer learning model with machine learning methods for face mask detection in the era of the COVID-19 pandemic,” Measurement, vol. 167, p. 108288, 2021.

[7] Y. Chen et al., “Face mask assistant: Detection of face mask service stage based on mobile phone,” IEEE Sensors Journal, vol. 21, no. 9, pp. 11084-11093, 2021.

[8] Wu, P., et al., FMD-Yolo: An efficient face mask detection method for COVID-19 prevention and control in public. Image and Vision Computing, 2022. 117: p. 104341.

[9] D. B. Chandrika Deb, and Shweta Patil. (5/14/2021). Face Mask Detection. Available: <https://github.com/chandrikadeb7/Face-Mask-Detection>

[10] P. Viola and M. Jones, “Rapid object detection using a

جدیدترین کتاب

از انتشارات انجمن انفورماتیک ایران

منتشر شد!

تراوش های ذهنی

تهیه کتاب از دفتر انجمن انفورماتیک ایران
(۶۶۴۱۲۸۶۱) و فروشگاه اینترنتی چاره

www.chare.ir

قیمت ۴۰/۰۰۰ تومان